

Іншими словами, економічні збитки від розголошення внутрішньої облікової інформації можуть перевищувати позитивні ефекти від налагодження ефективних комунікацій. Також, низька економічна ефективність може бути проявом вибору неадекватних засобів комунікацій для підприємств різних розмірів чи організаційно-правових форм. Така ситуація характерна для невеликих підприємств, які для автоматизації обліку та реалізації комунікаційних зв'язків обирають складні комплекси комп'ютерних програм, плануючи в майбутньому розширювати розміри бізнесу. Недосягнення планових економічних показників призводить до зростання термінів окупності інвестицій в інформаційно-комунікаційну техніку. Значна частина функцій програмного забезпечення може бути незатребувана, що знижує ефективність автоматизаційно-комунікаційних процесів на підприємстві.

Узагальнення економічних бар'єрів при налагодженні комунікаційних зв'язків дозволяє зробити висновок про складність та комплексність налагодження ефективних комунікацій в обліку і контролі на підприємстві. Без врахування комунікаційних перешкод неможлива організація належного інформаційного обміну між системи обліку, контролю та управління.

Олеся НАДОЛІШНА

*Харківський торговельно-економічний коледж
Київського національного торговельно-економічного університету*

РОЗВИТОК СИСТЕМИ БУХГАЛТЕРСЬКОГО ОБЛІКУ В УМОВАХ ГЛОБАЛІЗАЦІЇ

У сучасному світі інтенсивно відбувається становлення і функціонування глобальної економіки сталого розвитку, а це, в свою чергу, потребує адекватного вимірювання фактів господарської діяльності в усіх країнах світу. Розвиток світових господарських відносин у рамках глобалізації став однією з об'єктивних умов істотних змін як в українській системі бухгалтерського обліку та звітності, так і в облікових системах практично всіх країн. Причому відображення сучасних міжнародних процесів у національних облікових системах становить складні, багато в чому поки що не вирішені проблеми. Тому узагальнення досвіду з адаптації національних облікових систем до міжнародних стандартів бухгалтерського обліку з метою їх використання у вітчизняній практиці зумовлює актуальність даної проблематики. Для позитивних результатів глобалізацію слід проводити на основі державної політики, спрямованої на рішення економічних і соціальних проблем суспільства. Бухгалтерський облік як система знань (наука) та практична діяльність є однією з основних складових, що допомагають вирішувати економічні та соціальні проблеми суспільства. [1]

Система України, як і в інших країнах, також має свої специфічні риси. Перехід економіки України на ринковий механізм господарювання, прагнення до вступу у Європейське співтовариство викликали необхідність суттєвих змін в системі бухгалтерського обліку, її адаптації до міжнародних стандартів обліку. Тому вивчаючи зарубіжний досвід щодо створення і розвитку систем бухгалтерського обліку, необхідно звертати увагу на питання визначення суттєвих факторів, що впливають на формування моделей бухгалтерського обліку та побудову національних систем обліку у країнах світу.

На формування системи бухгалтерського обліку впливає сукупність соціальних, економічних, правових та інших факторів, склад та сутність яких визначили вітчизняні та зарубіжні вчені. Розглянемо найважливіші фактори, що впливають на розвиток системи обліку:

1) Якісний та кількісний склад інвесторів і кредиторів та інформаційні зв'язки підприємства з ними;

- 2) Міжнародні політичні та соціально-економічні відносини;
- 3) Рівень соціально-економічного розвитку країни;
- 4) Правове регулювання бухгалтерського обліку;
- 5) Ступінь узгодженості фінансового і податкового обліку;
- 6) Інфляційні та кризові процеси, їх вплив на систему і методики бухгалтерського обліку.

Дослідження факторів, що визначають рівень розвитку бухгалтерського обліку. Довели, що вони є взаємопов'язаними. [2]

Особливості розвитку економіки України також впливають на формування системи обліку: невисокий рівень соціально-економічного розвитку країни, достатньо високий, нестабільний рівень інфляції, недосконале правове регулювання та ін.

Розуміння характеру впливу факторів зовнішнього середовища має особливе значення для передбачення проблем, з якими може зіткнутися країна, а також прийняття рішень щодо вибору оптимальної моделі обліку.

Список літератури:

1. Сопко В.В. Глобалізаційні процеси та їх вплив на бухгалтерський облік. – Бухгалтерський облік і аудит. – 2009. - №10. – С.2-11.
2. Нищенко Л.П. Порівняльний аналіз та перспективи розвитку міжнародних систем бухгалтерського обліку // Бухгалтерський облік та аудит. – 2004. - №8. – С.44-47.

Тетяна ОДИНАК

Тернопільський національний економічний університет

ПРОБЛЕМИ НОРМАТИВНО-ПРАВОВОГО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ ОБЛІКУ ЗЕМЕЛЬ СІЛЬСЬКОГОСПОДАРСЬКОГО ПРИЗНАЧЕННЯ

На сьогоднішній день Україна знаходиться у складній соціальній та економічній ситуації. Необхідні реформи у багатьох напрямках життєдіяльності суспільства. Основою для якісної та компетентної роботи державних органів є ефективне нормативно-правове регулювання. Це стосується також правового регулювання у сфері земельних відносин. Деякі нормативні акти, що регулюють земельні відносини в Україні, прийняті ще в 1990-х - 2000-х роках і не можуть адекватно відповідати вимогам теперішньому стану земельних відносин у державі. Проблема недостатнього правового забезпечення землекористування є одним із факторів, що не дозволяє повністю розкрити потенціал земель сільськогосподарського призначення та включити їх у економічний оборот.

Землі сільськогосподарського призначення, які становлять 70,9% усієї території держави є найбільш цінним та доленосним активом для неї, і родючість яких, є регулятором економіки. Нормативне забезпечення бухгалтерського обліку операцій із земельними ресурсами сільськогосподарських підприємств є недосконалим, у зв'язку з відсутністю галузевого стандарту бухгалтерського обліку.

Проблеми та перспективи реформування земельних відносин з предметом широкого обговорення в наукових та практичних колах. Їх розгляду присвячені наукові роботи таких вчених, як В.М. Жук, Г.Г. Кірейцев, І.В. Замула, Т.П. Остапчук, С.Ф. Голов, О.М. Петрук, Я.П. Іщенко.

Основним законом, в якому сформовані правові засади у сфері земельних відносин в Україні є Конституція України. У статті 14 Конституції України встановлено, що “земля є основним національним багатством, що перебуває під особливою охороною держави. Право власності на землю гарантується” [1]. Таким чином, Конституція України закріпила основні конституційні положення щодо землі, які є основою для галузевого земельного законодавства.

Одним із основних нормативно-правових актів земельного законодавства України є Земельний Кодекс України, прийнятий 25.10.2001 р. Саме у цьому нормативному документі